Úřední věstník
Evropské unie

CS
Řada L

2026/1835

24.7.2026

DOPORUČENÍ KOMISE (EU) 2026/1835

ze dne 20. července 2026

o uplatňování sankcí stanovených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1787 o snižování emisí metanu v odvětví energetiky v souvislosti s povinnostmi dovozců

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 292 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 4. srpna 2024 vstoupilo v platnost nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1787 ([1]) o snižování emisí metanu v odvětví energetiky. Toto nařízení přispívá ke shromažďování spolehlivých a robustních údajů, které by měly tvořit dostatečný základ pro monitorování emisí metanu, zajišťuje transparentnost a stanoví dodatečná opatření k dalšímu omezení jeho emisí v případě potřeby.

(2) V dlouhodobém horizontu by snížení emisí metanu v celosvětovém odvětví ropy a zemního plynu mělo v důsledku provádění nařízení (EU) 2024/1787 podpořit bezpečnost dodávek. Nedávná zjištění Mezinárodní energetické agentury (IEA) ([2]) naznačují, že řešením úniků a rutinního odvětrávání a spalování by bylo možno uvolnit až 200 miliard m^3 plynu. Z téže analýzy však vyplývá, že v krátkodobém horizontu je k dispozici pouze 15 miliard m^3, a to většinou v zemích, které nemají žádné životaschopné způsoby vývozu do Unie.

(3) Ustanovení čl. 27 odst. 1 nařízení (EU) 2024/1787 vyžaduje, aby dovozci každoročně předkládali příslušným orgánům členského státu, v němž mají sídlo, údaje a informace o emisích metanu ze zemí a od společností vyvážejících do Unie, včetně podrobností o tom, zda a případně jak měří, vykazují a snižují své emise metanu.

(4) Ustanovení čl. 28 odst. 1 nařízení (EU) 2024/1787 vyžaduje, aby dovozci prokázali a oznámili příslušným orgánům členského státu, v němž mají sídlo, že jejich smlouvy o dodávkách fosilní energie zahrnují ropu, zemní plyn nebo uhlí produkované v rámci opatření pro monitorování, vykazování a ověřování uplatňovaných na úrovni producenta, která jsou rovnocenná opatřením stanoveným v nařízení (EU) 2024/1787.

(5) Ustanovení čl. 29 odst. 1 prvního pododstavce nařízení (EU) 2024/1787 vyžaduje, aby dovozci a producenti v Unii hlásili příslušným orgánům členského státu, v němž mají sídlo, intenzitu metanu z produkce ropy, zemního plynu a uhlí, které uvádějí na trh Unie.

(6) Povinnosti stanovené v čl. 28 odst. 1 a čl. 29 odst. 1 prvním pododstavci nařízení (EU) 2024/1787 se vztahují na smlouvy uzavřené nebo prodloužené dne 4. srpna 2024 nebo později. Pokud jde o smlouvy uzavřené před tímto datem, dovozci mají povinnost vynaložit veškeré přiměřené úsilí, aby ve svých smlouvách vyžadovali rovnocennost opatření pro monitorování, vykazování a ověřování na úrovni producenta v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (EU) 2024/1787 a aby hlásili intenzitu metanu z produkce ropy, zemního plynu a uhlí, které uvádějí na trh Unie, v souladu s čl. 29 odst. 1 druhým pododstavcem nařízení (EU) 2024/1787.

(7) Podle čl. 33 odst. 1 nařízení (EU) 2024/1787 musí členské státy stanovit sankce za porušení ustanovení tohoto nařízení a přijmout veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. K dnešnímu dni své sankční režimy oznámila Komisi pouze menšina členských států.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1787 ze dne 13. června 2024 o snižování emisí metanu v odvětví energetiky a o změně nařízení (EU) 2019/942 (Úř. věst. L, 2024/1787, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1787/oj).

([2]) IEA Global Methane Tracker 2026, strana 4.

(8) Podle čl. 33 odst. 2 nařízení (EU) 2024/1787 jsou členské státy povinny zajistit, aby příslušné orgány měly pravomoc ukládat alespoň některé správní sankce a opatření za porušení požadavků na dovoz stanovených v čl. 27 odst. 1, čl. 28 odst. 1 a 2 a čl. 29 odst. 1 uvedeného nařízení, pokud jakákoli taková opatření nebo sankce neohrozí bezpečnost dodávek energie.

(9) Kromě toho čl. 33 odst. 7 písm. i) nařízení (EU) 2024/1787 umožňuje členským státům zohlednit jakoukoli jinou přitěžující nebo polehčující okolnost vztahující se na okolnosti daného případu, včetně opatření třetích stran.

(10) Od 27. února 2026 dochází v Hormuzském průlivu, který je významnou námořní cestou pro celosvětový obchod s energií, k akutním geopolitickým a hospodářským narušením, která vedla k jeho uzavření. Tato narušení jsou obecně považována za největší narušení ovlivňující celosvětové dodávky energie od energetické krize v 70. letech 20. století a za největší v historii globálního trhu s ropou.

(11) Narušení na Středním východě mají hluboký a trvalý negativní dopad na globální a evropské trhy s energií. Ovlivňují přibližně 20 % celosvětových dodávek zkapalněného zemního plynu (LNG) ([3]) a 25 % celosvětového námořního obchodu s ropou ([4]). V důsledku toho nedojde k očekávanému růstu LNG v letech 2026–2027 a převis nabídky LNG se zpozdí nejméně o dva roky, což bude spojeno s riziky v oblasti bezpečnosti dodávek a cenového tlaku ([5]). Pokud jde o ropu, celková ztráta vývozu ropy přesáhla 13 milionů barelů za den, přičemž související omezení výroby a poškození energetické infrastruktury v regionu vedlo ke kumulativním ztrátám dodávek v odhadované výši 3 miliard barelů, včetně očekávaných ztrát během postupného zvyšování produkce po skončení konfliktu ([6]). Dodavatelé mimo oblast Perského zálivu byli schopni kompenzovat mezeru v dodávkách zkapalněného zemního plynu a ropy pouze v omezené míře. Škody na energetické infrastruktuře v oblasti Perského zálivu, čas potřebný k obnovení infrastruktury a postupné odstraňování úzkých míst přispívají k pravděpodobně dlouhému období nedostatečné nabídky a nejistoty na světových trzích s energií. Očekává se tedy, že toto období bude trvat i po úplném a stabilním znovuotevření Hormuzského průlivu.

(12) Vzhledem k obavám z dlouhodobého nedostatku dodávek vzrostly ceny plynu a ropy na nejvyšší úroveň od krize vyvolané plošnou invazí Ruska na Ukrajinu v únoru 2022. Dne 8. března 2026 ceny ropy Brent poprvé za čtyři roky překročily 100 USD za barel a na nejvyšší hodnotu 118 USD za barel vzrostly dne 31. března 2026. Dne 19. března 2026 ceny zemního plynu prudce vzrostly na 62 EUR/MWh. Přestože ceny ropy byly v červnu 2026 stále blízko hodnotě 80 USD za barel a ceny plynu činily 42 EUR/MWh, volatilita přetrvává.

(13) Unie se při uspokojování svých potřeb spoléhá na světové trhy s ropou a zemním plynem. V důsledku krize na Středním východě došlo na světových trzích s ropou a zemním plynem k výraznému omezení dodávek. Aby bylo možné řešit expozici spotřebitelů a podniků v Unii vůči nedostatku dodávek, který způsobuje vysoké a kolísavé ceny energie, musí Unie zajistit spolehlivý a trvalý dovoz fosilních paliv z jiných regionů.

(14) Nařízení (EU) 2024/1787 neukládá omezení dovozu energie do Unie. Nedodržení povinností stanovených v čl. 27 odst. 1, čl. 28 odst. 1 a 2 a čl. 29 odst. 1 uvedeného nařízení by však mohlo vést k uložení sankcí. Příslušné orgány v členských státech mají určitou volnost, pokud jde o to, zda a do jaké míry uplatňují sankce za porušení nařízení (EU) 2024/1787, zejména s cílem zajistit, aby uplatňování těchto sankcí nebo odpovědnostních rizik podle uvedeného nařízení neohrozilo bezpečnost dodávek energie.

([3]) Gas Market Report, Q2-2026 - Analysis - IEA (Zpráva o trhu s plynem – analýza – IEA), strana 6.
([4]) Strait of Hormuz - About - IEA (Hormuzský průliv – informativní přehled – IAE)
([5]) Gas Market Report (Zpráva o trhu s plynem), Q2-2026- strana 8.
([6]) Podle zprávy IEA o trhu s ropou zveřejněné dne 14. dubna 2026 se očekává, že celosvětové dodávky ropy poklesnou v roce 2026 o 3,9 milionu barelů za den neboli o 1 423 milionu barelů celkem.

(15) V souvislosti se současnou krizí dodávek byla flexibilita, kterou členským státům poskytuje článek 33 nařízení (EU) 2024/1787, pokud jde o uplatňování sankcí, vnímána jako faktor přispívající k právní nejistotě. Na aktuální neexistenci sankčních režimů ve většině členských států, která znemožňuje posoudit riziko potenciálního nedodržení požadavků na dovoz podle nařízení (EU) 2024/1787, upozornili dovozci jako na významný rizikový faktor, který brání podpisu nebo obnovení smluv na dodávky do Unie a zvyšuje riziko ukončení stávajících smluv na dodávky.

(16) Vnímání právní nejistoty ve vztahu k sankčním režimům použitelným v celé Unii by se snížilo, pokud by vnitrostátní sankční režimy přijaly všechny členské státy. Jasný soubor pravidel ve všech členských státech a jednotný přístup v celé Unii by odstranil značnou míru nejistoty tím, že by vyjasnil přesné podmínky a přesné sankce, které se uplatní v různých vnitrostátních jurisdikcích.

(17) Podle čl. 33 odst. 2 nařízení (EU) 2024/1787 mají členské státy povinnost zajistit, aby uplatňování sankcí neohrozilo bezpečnost dodávek energie. V odvětví zemního plynu je cílem nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1938 ([7]) předcházet možným narušením dodávek plynu na vnitrostátní a regionální úrovni a reagovat na ně. Článek 11 nařízení (EU) 2017/1938 stanoví krizové úrovně vyvolané událostmi nebo náznaky potenciálních událostí, jako je narušení dodávek plynu nebo výjimečně vysoká poptávka po plynu, které mohou vést k podstatnému zhoršení situace v oblasti dodávek plynu. Pokud je vyhlášena krizová úroveň, mají členské státy povinnost zajistit, aby nebyla zavedena žádná opatření, která by kdykoli nepřiměřeně omezovala tok plynu na vnitřním trhu, ani žádná opatření, která by pravděpodobně vážně ohrozila situaci v oblasti dodávek plynu v jiném členském státě. V odvětví ropy stanoví směrnice Rady 2009/119/ES ([8]) pravidla pro zajištění vysoké úrovně bezpečnosti dodávek ropy prostřednictvím mechanismů založených na solidaritě, která vyžadují, aby členské státy udržovaly minimální zásoby ropy nebo ropných produktů, a zavádějí nezbytné procesní prostředky pro řešení vážného nedostatku ropy nebo ropných produktů.

(18) Zatímco stávající pravidla týkající se bezpečnosti dodávek plynu a ropy poskytují klíčové prvky pro posouzení rizik pro bezpečnost dodávek, hodnocení těchto rizik se může lišit, pokud je provádí každý členský stát samostatně. Ačkoli bezpečnost dodávek energie v Unii je prozatím zachována, krize na Středním východě způsobila škody, jejichž účinky přetrvávají a pravděpodobně ohrozí bezpečnost dodávek energie v celé Unii, pokud budou dodávky přesměrovány na jiné trhy, v důsledku čehož je zapotřebí koordinovaný přístup k uplatňování sankcí ve všech členských státech. Cílem tohoto doporučení je proto zvýšit jasnost a právní jistotu, pokud jde o provádění čl. 33 odst. 2 nařízení (EU) 2024/1787 v souvislosti s krizí na Středním východě.

(19) Aby nebyla ohrožena bezpečnost dodávek energie, jak je stanoveno v čl. 33 odst. 2 nařízení (EU) 2024/1787, a aby se řešilo vystavení spotřebitelů a podniků v Unii potenciálnímu nedostatku dodávek energie, který způsobuje vysoké ceny, by členské státy neměly po omezenou dobu uplatňovat sankce stanovené v čl. 33 odst. 5 písm. m), n) a o) nařízení (EU) 2024/1787, s výjimkou případů podvodného porušení těchto povinností. To by mělo přispět k zajištění toho, aby dovozci uzavírali smlouvy o dodávkách na nadcházející období bez rizika sankcí, zjištění týkajících nedodržování předpisů nebo odpovědnosti a zároveň stále přijímali nezbytná opatření k dosažení souladu s požadavky na dovoz podle nařízení (EU) 2024/1787.

([7]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1938 ze dne 25. října 2017 o opatřeních na zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu a o zrušení nařízení (EU) č. 994/2010 (Úř. věst. L 280, 28.10.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1938/oj).

([8]) Směrnice Rady 2009/119/ES ze dne 14. září 2009, kterou se členským státům ukládá povinnost udržovat minimální zásoby ropy nebo ropných produktů (Úř. věst. L 265, 9.10.2009, s. 9, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/119/oj).

(20) Zároveň by odkladná lhůta pro neuplatnění sankcí neměla přesahovat rámec toho, co je nezbytné k zajištění toho, aby byly uzavřeny smlouvy na dostatečné objemy, aby se zabránilo nedostatku dodávek v důsledku současné krize. Podle současných prognóz bude nedostatek dodávek na světových trzích se zemním plynem a ropou pravděpodobně pokračovat a opravy poškozené infrastruktury na Středním východě by měly trvat tři až pět let ([9]). Nejnovější informace o uzavírání smluv ([10]) o objemu ropy a zemního plynu poukazují na sníženou smluvní aktivitu u nově podepsaných objemů dodávek pro horizont do roku 2029 a 2030, které se zdají být nižší, než se očekávalo pro dodávky za tři roky na základě forwardové nabídkové křivky trhu fungujícího za běžných podmínek. Například podíl nově podepsaných smluv na celkový počet smluv na zemní plyn klesne od roku 2028 do roku 2029 o více než 10 %, což naznačuje potenciální překážky pro uzavírání smluv. Právě flexibilita světových trhů s ropou a zemním plynem umožňuje rychlou reakci na jakoukoli krizovou situaci, která slouží jako tlumič otřesů. Tuto flexibilitu je třeba zachovat. Tříletá odkladná lhůta by přispěla k zajištění kontinuity operací, aniž by se zhoršilo omezení dodávek surové ropy v souvislosti se sníženými dodávkami z Perského zálivu.

(21) Komise proto považuje za vhodné, aby členské státy neuplatňovaly sankce stanovené v čl. 33 odst. 5 písm. m), n) a o) nařízení (EU) 2024/1787 za porušení povinností, které mají být plněny v letech 2027, 2028 a 2029.

(22) Odkladná lhůta pro neuplatnění sankcí by mohla vést ke zvýšenému riziku, že dovozci nesplní své povinnosti v oblasti monitorování, vykazování a ověřování podle nařízení (EU) 2024/1787. Vzhledem k celosvětovému nedostatku dodávek energie a tvrdé konkurenci v oblasti dostupných nákladů způsobené současnou krizí však tato odkladná lhůta, která je přísně omezena na to, co je nezbytné ke zmírnění dopadů krize, a vylučuje případy podvodných porušení, není nepřiměřená riziku vyplývajícímu z nedostatečného prosazování těchto povinností.

(23) Toto doporučení se omezuje na navržení odkladné lhůty při uplatňování některých sankcí nebo odpovědnosti s ohledem na konkrétní popsané okolnosti a podmínky. Povinnosti stanovené v čl. 27 odst. 1, čl. 28 odst. 1 a 2 a čl. 29 odst. 1 nařízení (EU) 2024/1787 se použijí i nadále, i když se doporučuje, aby členské státy neuplatňovaly související sankční ustanovení čl. 33 odst. 5 písm. m), n) a o) uvedeného nařízení. Členské státy by měly během tohoto období aktivně sledovat pokrok v dodržování předpisů a motivovat k němu. Toto doporučení nebrání členským státům v uplatňování stejné odkladné lhůty na sankce vůči producentům v Unii, pokud se domnívají, že uložení těchto sankcí by mohlo podobně ohrozit bezpečnost dodávek energie.

(24) Toto doporučení nebrání členským státům ve stanovení vnitrostátních sankčních režimů v souladu s článkem 33 nařízení (EU) 2024/1787. Za běžných tržních podmínek a pokud neexistuje žádné riziko pro bezpečnost dodávek energie a nad rámec oblasti působnosti tohoto doporučení mohou členské státy za porušení nařízení (EU) 2024/1787 uložit sankce, které jsou účinné, přiměřené a odrazující. Úroveň, závažnost a povaha sankcí uložených za konkrétní porušení by měly být stanoveny přinejmenším s přihlédnutím k faktorům uvedeným v čl. 33 odst. 7. Členské státy se vyzývají, aby přednostně zavedly vnitrostátní sankční režimy.

PŘIJALA TOTO DOPORUČENÍ:

Komise doporučuje, aby členské státy neuplatňovaly sankce stanovené v čl. 33 odst. 5 písm. m), n) a o) nařízení (EU) 2024/1787 v souvislosti s porušeními povinností, které mají být plněny v letech 2027, 2028 a 2029, kromě případů podvodných porušení těchto povinností. Členské státy by měly během tohoto období aktivně sledovat pokrok v dodržování předpisů a motivovat k němu.

([9]) Viz prohlášení společnosti Qatar Energy ze dne 19. března 2026.

([10]) Posouzení útvarů Komise na základě informací od společností Cedigaz, Bloomberg New Energy Finance, London Stock Exchange Group.

Komise sleduje a přezkoumá uplatňování tohoto doporučení do 1. ledna 2028 v souvislosti s přezkumem podle článku 36 nařízení (EU) 2024/1787.

V Bruselu dne 20. července 2026.

Za Komisi
Dan JØRGENSEN
člen Komise